

Arrest

nr. 292 727 van 8 augustus 2023
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. DE DECKER
Kouterstraat 20
9140 TEMSE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE Xide KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Braziliaanse nationaliteit te zijn, op 21 februari 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 januari 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 24 februari 2023 met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 april 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 mei 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat B. DE DECKER en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Braziliaanse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen België binnengekomen op 1 oktober 2021 en heeft een verzoek om internationale bescherming ingediend op 5 augustus 2022.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker door de Dienst Vreemdelingenzaken op 28 september 2022 overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS). Op het CGVS werd verzoeker gehoord op 8 december 2022.

1.3. Op 20 januari 2023 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 23 januari 2023 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen heeft u de Braziliaanse nationaliteit en bent u afkomstig uit Belém in de staat Pará (Brazilië). U groeide op in de gemeente Curuçá (Pará) bij uw adoptieouders (de broer van uw biologische vader en diens partner). Uw biologische vader woont in Brazilië, uw biologische moeder verblijft in België. U had geen contact met haar tot u ongeveer 16-17 jaar oud was. Toen u vijf jaar oud was, werd u meermaals aangerand door een oom. U bent homoseksueel. Uw adoptieouders, die erg religieus zijn, aanvaarden uw seksuele geaardheid niet en wilden u al op jonge leeftijd ‘genezen’ via hun religie. U werd dagelijks en overal uitgescholden omwille van uw seksuele geaardheid. Begin 2020 werd u in Castanhal (in de staat Pará), waar u studeerde, aangevallen door vier mannen. Ze trachtten u in hun wagen te sleuren, maar stopten uiteindelijk toen iemand anders naar hen riep. Na dit incident was u steeds bang. U stopte een maand later met uw studies en twee maanden erna met uw werk. U verbleef bij uw adoptieouders tot u ongeveer 19 of 20 jaar oud was. Nadat u hen vertelde dat u homoseksueel was, werd de relatie met uw adoptieouders onhoudbaar, waarna u introk bij een vriendin. Toen zij na anderhalf jaar naar Marituba verhuisde, ging u mee. Daar verbleef u nog twee of drie maanden. Uw vriendin zei u dat ze zou gaan reizen en u contacteerde uw moeder aan wie u de situatie uitlegde. Zij wilde u enkel helpen als u naar België kwam. U reisde naar België en kwam aan op 13 oktober 2021. U trok in bij uw moeder, maar de relatie met haar was moeilijk. In januari 2022 begon u een relatie met de Belgische J.(...) B.(...). In februari 2022 werd er in België HIV bij u vastgesteld. In augustus 2022 trok u in bij uw partner. Op 5 augustus 2022 diende u uw verzoek om internationale bescherming in. In Brazilië vreest u voor uw leven omwille van uw seksuele geaardheid. Bovendien zou het in uw regio van herkomst niet mogelijk zijn om een behandeling voor HIV te krijgen. Ter staving van uw verzoek legde u uw paspoort neer en een brief van uw psycholoog, alsook een medisch getuigschrift bestemd voor de Dienst Humanitaire Regularisaties en een brief van het UZ Gent betreffende uw HIV-diagnose. Uw advocaat maakte enkele opmerkingen over bij de notities van het persoonlijk onderhoud, met correcties en aanvullingen bij uw verklaringen.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen. Aangaande de brief van uw psycholoog wordt vastgesteld dat hierin wordt vermeld dat u angstig, onzeker wat de toekomst betreft en neerslachtig bent. Nergens uit het attest kan evenwel blijken dat u er niet toe in staat zou zijn op volwaardige wijze deel te nemen aan de asielprocedure.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van uw verklaringen en alle stukken aanwezig in uw administratieve dossier, dient vastgesteld te worden dat u geen aanspraak maakt op het vluchtelingenstatuut of het subsidiaire beschermingsstatuut.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat uit uw verklaringen blijkt dat u, hoewel u begin 2020 werd aangevallen en sindsdien angstig bent, pas op het moment dat uw vriendin liet weten dat ze op reis vertrekt, stappen ondernam om Brazilië te verlaten. U sprak met uw in België verblijvende moeder en kwam in oktober 2021 naar België toen uw moeder liet weten dat ze u alleen kan steunen als u naar België kwam (CGVS, p. 4). Verder wordt vastgesteld dat u, hoewel u op 13 oktober 2021 aankwam in België, u pas op 5 augustus 2022 om internationale bescherming verzocht. Dat u, als volwassene die zich bewust was van uw illegaal verblijf in België, blindelings op uw moeder vertrouwde zonder zelf uw procedure op te volgen en daarin stappen te ondernemen, overtuigt niet (CGVS, p. 6). Uw houding noopt er aldus toe de nodige vraagtekens te plaatsen bij de ingeroepen vrees.

U verklaarde vervolging te vrezen (en te hebben ondergaan) omwille van uw homoseksuele geaardheid. Het CGVS trekt uw seksuele geaardheid niet in twijfel, doch benadrukt dat het loutere feit homoseksueel te zijn in Brazilië op zich niet voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

Uit uw verklaringen en uit de door u neergelegde documenten, blijkt dat u afkomstig bent uit Belém en opgroeide in Curuçá, beide in de staat Pará – een staat die u omschrijft als zeer conservatief en traditioneel (CGVS, p. 7 en p. 10) – , waar u een vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade aanhaalt.

Na een analyse van alle elementen kan evenwel worden gesteld dat het concept van intern vluchtalternatief op u kan worden toegepast, in overeenstemming met artikel 48/5, lid 3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980. Eerst en vooral bent u in staat om zich elders in Brazilië (bv in één van de grootsteden zoals Rio de Janeiro of São Paulo) te vestigen. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u in staat was om naar Europa te reizen en uit de beschikbare informatie blijkt dat Brazilianen in Brazilië volledig vrij zijn om hun woon- en werkplaats te kiezen.

De beoogde hervestiging in bijvoorbeeld één van de Braziliaanse grootsteden kan ook redelijk genoemd worden. Zo blijkt dat u in het verleden heeft gestudeerd en over werk beschikte. Bovendien kon u rekenen op de (financiële) steun van vrienden (CGVS, p. 3-5). U heeft nooit opgezocht welke mogelijkheden er voor u zouden zijn om werk te vinden op een andere plaats in Brazilië (CGVS, p. 10). Wat betreft uw bemerkingen aangaande de toegankelijkheid van een HIV-behandeling (u geeft aan dat een HIV-behandeling in uw regio, het platteland, moeilijk is en u stelt dat de toegang tot de gezondheidszorg zeer slecht is in Brazilië en dat het als seropositieve homoseksueel extra moeilijk is om de nodige begeleiding te krijgen; CGVS, p. 7), waarbij u denkt dat het overal in Brazilië moeilijk zal zijn om behandeld te worden (CGVS, p. 10) moet verwezen worden naar informatie waaruit blijkt dat een behandeling vrij beschikbaar is in Brazilië. Volgens de gegevens van UNAIDS kreeg in 2021 73% van de patiënten een ART-behandeling (antiretrovirale therapie). U erkent ook dat een behandeling toegankelijk is in Brazilië (CGVS, p. 10). Waar u opwerpt dat het door uw angsten moeilijk zou zijn om u recht te houden in een grote stad (CGVS, p. 10), moet opgemerkt worden dat uit niets blijkt dat de beweerde angsten van die aard zijn dat ze u zouden verhinderen om in Brazilië de nodige mentale hulp te zoeken. Hierbij aansluitend kan opgemerkt worden dat u in staat was om van Brazilië de reis naar Europa te ondernemen en dat u zich deels op eigen initiatief bij een psycholoog in België meldde, aldus het ingediende attest van uw psycholoog.

De commissaris-generaal is verder van mening dat u geen vrees voor vervolging koestert of geen reëel risico op ernstige schade loopt in de overwogen hervestigingszone (de grootsteden) in Brazilië. De door u ingeroepen feiten vonden plaats in uw regio van herkomst, met name de staat Pará die u omschrijft als zeer conservatief en traditioneel (CGVS, p. 7 en p. 9-10). Hoewel uit informatie blijkt in de Braziliaanse maatschappij sprake is van discriminatie en geweldplegingen ten aanzien van homoseksuelen, blijkt uit dezelfde informatie echter ook dat het homohuwelijk in 2013 gelegaliseerd werd en dat ten gevolge van een beslissing van het Braziliaanse Hooggererechtshof in juni 2019 discriminatie op basis van seksuele oriëntatie strafbaar werd. Ook zijn er congresleden die openlijk homoseksueel zijn. Bovendien wordt nergens in de geraadpleegde bronnen melding gemaakt van eventuele gerechtelijke en/of politieke vervolging van homoseksuelen omwille van hun seksuele geaardheid. Aangaande het feit dat u hiv-positief bent, wordt voorts gewezen op de beschikbare informatie waaruit blijkt dat er in Brazilië weliswaar een relatief groot aantal mensen hiv-positief is en kan herhaald worden dat behandeling vrij beschikbaar is en dat volgens gegevens van UNAIDS in 2021 73% van de patiënten een ART-behandeling kreeg. Discriminatie van personen met hiv of aids is bovendien strafbaar.

Op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, kan bijgevolg niet a priori worden aangenomen dat iedere homoseksueel en/of hiv-patiënt in Brazilië het risico loopt om het slachtoffer te worden van vervolging. Een individuele beoordeling van uw vraag naar internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk. Het door u aangehaalde incident van 2020 en de louter verbale beledigingen die u te horen kreeg kunnen op zich niet volstaan om aan te tonen dat u eender waar in Brazilië vervolging of ernstige schade dient te vrezen omwille van uw seksuele geaardheid.

Hieraan kan nog toegevoegd worden dat er, zoals hieronder nog zal blijken, voor burgers in Brazilië actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

Gelet op het geheel aan voorgaande is de commissaris-generaal aldus van mening dat een intern vluchtalternatief overeenkomstig artikel 48/5, §3 van de Wet van 15 december 1980 op u van toepassing is.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie blijkt dat in Brazilië de afgelopen jaren op grote schaal mensenrechtenschendingen hebben plaatsgevonden. Onder het bewind van president Jair Bolsonaro (2019-2022) was er een duidelijke toename van politieel geweld en buitengerechterlijke executies waar te nemen. Ook de inheemse bevolking en sociale leiders werden getroffen door het regime. Dit type geweld, waarbij burgers met een bepaald profiel worden gevisieerd, heeft echter geen uitstaans met artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet maar houdt eerder verband met de criteria van de Vluchtelingenconventie. Op 1 januari werd de nieuwe president Luiz Inacio Lula da Silva ingezworen, die een breuk met het eerdere regime aankondigt.

Voorts blijkt dat in Brazilië het geweld wijdverspreid is en er onder meer de vorm aanneemt van gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals moorden, ontvoeringen, afpersing en drugshandel, waarop de autoriteiten met disproportioneel geweld kunnen reageren. Het merendeel van de misdaden wordt gepleegd door individuele misdadigers of bendes. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Brazilië is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Nergens uit de informatie blijkt dat er actueel in Brazilië sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Brazilië een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Betreffende uw medische en psychische problemen kan volledigheidshalve nog worden opgemerkt dat u een machtiging tot verblijf kan aanvragen door zich te richten tot de staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980.

De informatie waarop deze beslissing zich beroept werd als kopie aan het administratieve dossier gevoegd.

De door u neergelegde documenten kunnen voorgaande vaststellingen niet wijzigen. Aan uw identiteit en uw hiv-diagnose wordt in deze beslissing niet getwijfeld. De brief van uw psycholoog kwam hierboven reeds aan bod. Aangaande de opmerkingen van uw advocaat bij de notities van het persoonlijk onderhoud wordt vastgesteld dat, door de telegramstijl waarin ze zijn opgemaakt, verschillende van de opmerkingen niet duidelijk zijn. Enige vertaalproblemen zoals vermeld in de opmerkingen werden tijdens het persoonlijk onderhoud op geen enkel moment aangehaald door u of de tolk, en verschillende van de opmerkingen die uw advocaat dienaangaande maakt betreffen post-factum verklaringen over zaken die u niet heeft vermeld of een verkeerde interpretatie van de notities door uw advocaat. Waar uw advocaat stelt dat u nog andere vervolgingsfeiten meemaakte, wordt opgemerkt dat de vraag u werd gesteld of u nog andere problemen kende en u hierop ontkennend antwoordde (CGVS, p. 10). Voorts betreft het typfouten die geen inhoudelijke invloed hebben. Aldus vermogen de opmerkingen van uw advocaat evenmin om voorgaande appreciatie van uw verzoek om te buigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5 en 48/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) en van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM).

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zijn vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is en er bovendien geen intern vestigingsalternatief in zijner hoofde kan worden aangenomen.

Verzoeker vraagt in hoofddorde om hem als vluchteling te erkennen, minstens de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek.

2.2. Stukken

Verzoeker voegt volgende stavingstukken aan het verzoekschrift:

- een ontvangstbewijs: recht op maatschappelijke dienstverlening van 5 mei 2022 (stuk 3);
- een aanvraagformulier voor juridische tweedelijnsbijstand (stuk 4);
- het artikel "*Bresil. La situation des minorités sexuelles et de genre*" van OFPRA van 26 februari 2019 (stuk 5);
- het rapport "*Brazil. 2021*" van Amnesty International (stuk 6);
- het rapport "*Brazil. Freedom in the World 2020*" van Freedom House (stuk 7);
- het artikel "*Brazil's LGBTQ community faces surging violence, but they're fighting back*" van Democraciaabierta van 9 december 2020 (stuk 8);
- het artikel "*Parlementariër gevlucht uit 'homofobie' Brazilië*" van Het Parool van 25 januari 2019 (stuk 9);
- het artikel "*Braziliaanse president tegen journalist: 'Jij hebt vreselijk gezicht van een homo'*" van hln van 21 december 2019 (stuk 10);
- het artikel "*Jair Bolsonaro's administration is hurting the lives of LGBTQ+ sex workers in Brazil*" van The Conversation van 20 januari 2022 (stuk 11);
- "*Landeninformatie Brazilië, Jamaica en Servië*" van Directoraat-Generaal Migratie van 21 september 2021 (stuk 12);
- het arrest nr. 275 274 van 14 juli 2022 van de Raad (stuk 13).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze

instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven en dat haar bijgevolg het voordeel van de twijfel wordt gegund indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

*“a) de asielzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn aanvraag te staven;
b) alle relevante elementen waarover de asielzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;
c) de verklaringen van de asielzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag;
d) de asielzoeker heeft zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
e) er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.”*

2.3.3. Motieven van de bestreden beslissing

2.3.3.1. In de bestreden beslissing worden verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd om volgende redenen:

(i) de vaststelling dat verzoeker wachtte met stappen te ondernemen om Brazilië te verlaten en in België laattijdig een verzoek om internationale bescherming indiende noopt ertoe de nodige vraagtekens te plaatsen bij zijn voorgehouden vrees;

(ii) hoewel verzoekers seksuele geaardheid niet in twijfel wordt getrokken, moet worden benadrukt dat het loutere feit te behoren tot de LGBTI-gemeenschap in Brazilië op zich niet voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet;

(iii) verzoeker haalt een vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade aan in de staat Pará – een staat die hij omschrijft als zeer conservatief –, doch er dient te worden vastgesteld dat verzoeker over een intern vluchtalternatief beschikt in bijvoorbeeld één van de Braziliaanse grootsteden waar hij over een redelijk en veilig vluchtalternatief beschikt; het door verzoeker aangehaalde incident van 2020 en de louter verbale beledigingen die hij te horen kreeg, volstaan op zich niet om te staven dat hij eender waar in Brazilië vervolging of ernstige schade dient te vrezen omwille van zijn seksuele geaardheid;

(iv) er bestaan geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Brazilië een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet;

(v) wat betreft verzoekers medische en psychische problemen kan volledigheidshalve worden opgemerkt dat hij een machtiging tot verblijf kan aanvragen door zich te richten tot de staatssecretaris voor Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet;

(vi) de documenten die verzoeker voorlegt zijn niet van die aard dat ze de appreciatie van zijn verzoek om internationale bescherming in positieve zin kunnen ombuigen.

Al deze motieven worden op omstandige wijze toegelicht in de bestreden beslissing.

2.3.3.2. De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen worden gelezen zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, voldaan. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt. Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.3.4. Procedurele noden

In de bestreden beslissing wordt vooreerst in overeenstemming met artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet vastgesteld dat er, op grond van het geheel van de gegevens in het administratief dossier, in hoofde van verzoeker geen bijzondere procedurele noden konden worden aangenomen:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Aangaande de brief van uw psycholoog wordt vastgesteld dat hierin wordt vermeld dat u angstig, onzeker wat de toekomst betreft en neerslachtig bent. Nergens uit het attest kan evenwel blijken dat u er niet toe in staat zou zijn op volwaardige wijze deel te nemen aan de asielprocedure.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Verzoeker slaagt er met het betoog in het verzoekschrift niet in afbreuk te doen aan voormelde motieven. Ten onrechte tracht hij, waar hij verwijst naar zijn *“psychologisch fragiele toestand”* immers te laten uitschijnen dat hij ten gevolge van deze problemen en klachten niet of onvoldoende bij machte zou zijn (geweest) om in het kader van de procedure van zijn verzoek om internationale bescherming zijn asielrelaas op een samenhangende wijze uiteen te zetten.

Uit het psychologisch attest dat verzoeker heeft voorgelegd (administratief dossier, map ‘Documenten’) blijkt immers niet dat verzoekers psychologische problemen van zulke aard zouden zijn (geweest) dat deze hem ertoe zouden hebben verhinderd of zouden verhinderen om in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming gedegen en volwaardige verklaringen af te leggen. In dit attest wordt enkel, en dit slechts op algemene wijze, uiteengezet dat verzoeker angstig en onzeker is wat betreft de toekomst en een eerder neerslachtige indruk nalaat. Evenmin wordt in dit attest uitspraak gedaan over de precieze aard en de ernst van verzoekers psychologische problemen, over de (mogelijke) invloed op zijn dagdagelijkse functioneren en over de mate waarin en de manier waarop deze van invloed zouden kunnen zijn (geweest) op het verloop van zijn procedure van internationale bescherming. Meer in het bijzonder wordt nergens in dit attest melding gemaakt van een aantasting van verzoekers geheugen en/of zijn cognitieve vermogens die het voor hem zouden bemoeilijken of onmogelijk maken om concrete feiten en gebeurtenissen op een correcte wijze mee te delen. Aldus wordt in het neergelegde attest niet aangegeven of aangetoond dat, waar, op welke wijze of in welke mate de verklaarde problemen van verzoeker zijn deelname aan de procedure van internationale bescherming zouden kunnen (hebben) verhinderen of bemoeilijken.

Verzoeker zelf laat na om inzake het voorgaande verdere en concrete duiding te verstrekken. Hij beperkt er zich in het verzoekschrift toe op algemene wijze te verwijzen naar zijn psychologisch fragiele toestand. Hij toont daarbij niet *in concreto* aan dat, waar of op welke wijze zijn voormelde problematiek van invloed zou zijn geweest op zijn verklaringen, laat staan dat hij zou aantonen dat, waar of op welke

manier dit van invloed zou zijn geweest op de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming en de inhoud van de bestreden beslissing. Verzoeker kan te dezen bezwaarlijk volstaan met zijn algemene, ongefundeerde en niet nader geconcretiseerde beweringen en het verwijt dat de commissaris-generaal geen rekening zou hebben gehouden met zijn kwetsbaarheid.

In dit verband merkt de Raad volledigheidshalve nog op dat verzoeker in de vragenlijst *“bijzondere procedurele noden”* die werd ingevuld bij de Dienst Vreemdelingenzaken op 26 september 2022, geen melding maakte van zulke noden. Op de vraag of er volgens hem bepaalde elementen of omstandigheden voorhanden zijn die het vertellen van zijn verhaal of zijn deelname aan de procedure internationale bescherming kunnen bemoeilijken, antwoordde hij immers ontkennend (zie *‘Vragenlijst “bijzondere procedurele noden” DVZ’ d.d. 26 september 2022, vraag 1*). Uit de stukken van het administratief dossier blijkt bovendien dat de persoonlijke onderhouden van verzoeker op normale wijze plaatsvonden. Uit deze stukken kan aldus niet worden afgeleid dat verzoeker niet in staat zou zijn geweest om de kernelementen van zijn verzoek op een dienstige en volwaardige wijze uiteen te zetten. Noch verzoeker, noch de advocaat die hem bijstond op de zetel van het CGVS hebben enig bezwaar geformuleerd tegen het plaatsvinden van het persoonlijk onderhoud.

Bijgevolg toont verzoeker niet aan dat er bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Evenmin preciseert hij waaruit deze steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan. Verder duidt hij niet hoe dit van invloed had kunnen zijn op de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming of de in de bestreden beslissing gedane beoordeling.

Volledigheidshalve kan omtrent verzoekers psychologische problemen nog worden opgemerkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat deze problemen in zijn hoofde op zich vervolging zouden uitmaken of dat hij op basis hiervan vervolging zou riskeren. Evenmin toont verzoeker middels enig begin van bewijs aan dat dergelijke vervolging of een mogelijk gebrek aan adequate behandeling enig verband zou houden met één van de in artikel 1, A, (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag) en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet bepaalde vervolgingsgronden. Verder dient te worden opgemerkt dat deze problemen gelet op het bepaalde in artikel 48/4, § 1 van de Vreemdelingenwet geen verband houden met de criteria zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming en dat hij zich voor wat betreft de beoordeling van deze medische elementen dient te richten tot de geëigende procedure.

2.3.5. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 en artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

2.3.5.1. Verzoeker stelt bij terugkeer naar Brazilië te vrezen voor zijn leven omwille van zijn seksuele geaardheid. Verzoeker verklaart dat zijn adoptieouders, die erg religieus zijn, zijn seksuele geaardheid niet aanvaardden en hem al op jonge leeftijd wilden ‘genezen’ via hun religie. Verder geeft verzoeker aan dat hij werd uitgescholden omwille van zijn geaardheid. Begin 2020 zou verzoeker daarenboven zijn aangevallen door vier mannen die trachtten om verzoeker in hun wagen te sleuren, maar waar zij uiteindelijk niet in slaagden (administratief dossier, CGVS, p. 6-7). Verzoeker situeert deze problemen alleen in de staat Pará, die hij als zeer conservatief en traditioneel omschrijft (administratief dossier, CGVS, p. 7 en 10). In zijn regio van herkomst zou het niet mogelijk zijn om een behandeling voor HIV te krijgen, waaraan verzoeker lijdt.

2.3.5.2. Na grondige analyse van het administratief dossier en het verzoekschrift stelt de Raad het volgende vast met betrekking tot verzoekers vluchtmotieven.

Vooreerst wordt er in de bestreden beslissing op gewezen dat verzoeker reeds begin 2020 aangevallen werd en sindsdien angstig was, maar pas stappen ondernam om Brazilië te verlaten toen de vriendin bij wie hij verbleef, op reis zou vertrekken en toen zijn moeder liet weten dat ze hem alleen kon steunen als hij naar België kwam. Daarbij komt dat verzoeker op 13 oktober 2021 in België aankwam en pas een verzoek om internationale bescherming indiende op 5 augustus 2022. Dit roept volgens de commissaris-generaal de nodige vraagtekens op bij verzoekers ingeroepen vrees.

De commissaris-generaal oordeelt in de bestreden beslissing dat op verzoeker een intern vestigingsalternatief van toepassing is en hij zich elders in Brazilië kan vestigen, zodat het door hem aangehaalde incident van 2020 en de verbale beledigingen op zich niet kunnen volstaan om aan te tonen dat verzoeker eender waar in Brazilië vervolging of ernstige schade dient te vrezen omwille van zijn seksuele geaardheid. Hiermee geeft de commissaris-generaal op impliciete wijze aan dat verzoeker

wel degelijk een vrees voor vervolging heeft of een reëel risico op ernstige schade loopt in zijn regio van herkomst.

Bijgevolg zijn de motieven over het moment van zijn vertrek naar België en het moment van het indienen van zijn verzoek om internationale bescherming, hieraan ondergeschikt, bijkomstig en niet determinerend. Kritiek op deze overvloedige motieven kan dan ook niet leiden tot hervorming van de bestreden beslissing.

2.3.5.3. In de bestreden beslissing wordt de homoseksuele geaardheid van verzoeker *in casu* niet in twijfel getrokken.

De Raad benadrukt evenwel dat het loutere feit homoseksueel te zijn in Brazilië niet voldoende is om te worden erkend als internationaal beschermd.

Uit de door beide partijen ter beschikking gestelde landeninformatie blijkt vooreerst dat het homohuwelijk in 2013 gelegaliseerd werd in Brazilië en dat in juni 2019 discriminatie op basis van seksuele oriëntatie strafbaar werd door een uitspraak van het Braziliaanse Hooggerechtshof. Ook zijn er congresleden die openlijk homoseksueel zijn. Nergens in deze informatie wordt melding gemaakt van eventuele publieke, gerechtelijke en/of politieke vervolging van homoseksuelen omwille van hun seksuele geaardheid.

Dit neemt niet weg dat er in de Braziliaanse maatschappij sprake is van discriminatie en geweld tegen homoseksuelen en dat de voormalige Braziliaanse president zich schuldig maakte aan een homofob discours. Ook de opkomst van evangelische bewegingen en van extreem rechts in politieke kringen, alsook de patriarchale orde in Brazilië bedreigen de door seksuele minderheden verworven rechten. Uit de voorgelegde landeninformatie kan evenwel niet worden afgeleid dat het homofob geweld en de discriminatie in Brazilië systematisch zijn, noch dat elke homoseksueel in Brazilië omwille van zijn of haar seksuele geaardheid vervolging riskeert.

Hoewel uit het voorgaande kan blijken dat personen met een homoseksuele geaardheid een hoger risico lopen om het slachtoffer te worden van bepaalde feiten, kan eruit niet worden besloten dat iedere homoseksueel in Brazilië het risico loopt om het slachtoffer te worden van vervolging en blijft een individuele beoordeling van het verzoek om internationale bescherming bijgevolg noodzakelijk. Het komt daarbij aan verzoeker toe om op basis van zijn individuele omstandigheden een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

2.3.5.4. In de bestreden beslissing wordt gesteld dat het concept van intern vluchtalternatief op verzoeker kan worden toegepast. De commissaris-generaal stelt dat het door verzoeker aangehaalde incident van 2020 en de louter verbale beledigingen op zich niet kunnen volstaan om aan te tonen dat verzoeker eender waar in Brazilië vervolging of ernstige schade dient te vrezen omwille van zijn seksuele geaardheid. De commissaris-generaal stelt *in casu* dat verzoeker geen vrees voor vervolging koestert of geen reëel risico op ernstige schade loopt in de overwogen hervestigingszone (de grootsteden) in Brazilië, de door verzoeker ingeroepen feiten vonden plaats in zijn regio van herkomst, met name de staat Pará die verzoeker als zeer conservatief en traditioneel omschrijft. Hieruit kan worden afgeleid dat het CGVS op impliciete wijze aangeeft dat verzoeker wel degelijk een vrees voor vervolging heeft of een reëel risico op ernstige schade loopt in zijn regio van herkomst.

Uit artikel 48/5, §3 van de Vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte is aan bescherming indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat en indien van de verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij zich in dat deel van het land vestigt. Hierbij geldt als voorwaarde dat de verzoeker om internationale bescherming op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land. Uit artikel 8 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: de Kwalificatierichtlijn), waarvan artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet de omzetting vormt, blijkt duidelijk dat de bewijslast van het intern vluchtalternatief bij de verwerende partij ligt. Dit intern vluchtalternatief moet zowel veilig als redelijk zijn. Daarbij moet rekening worden gehouden met de algemene situatie op de plaats van het vluchtalternatief en met de persoonlijke omstandigheden eigen aan de betrokken verzoeker.

In de bestreden beslissing wordt gesteld dat verzoeker een intern vestigingsalternatief heeft “*elders in Brazilië (bv in één van de grootsteden zoals Rio de Janeiro of Sao Paolo)*”.

Er moet bijgevolg worden nagegaan of van verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij zich vestigt in één van de grootsteden van Brazilië. Hierbij moeten de algemene omstandigheden in de grootsteden afgewogen worden tegenover de individuele omstandigheden van verzoeker.

De Raad vindt echter onvoldoende elementen terug in de bestreden beslissing en in het administratief dossier om de conclusie van het CGVS, met name dat verzoeker in de grootsteden van Brazilië beschikt over een redelijk intern vestigingsalternatief, bij te treden.

De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal zich *in casu* beperkt tot het verwijzen naar het feit dat verzoeker in het verleden gestudeerd heeft en over werk beschikte, op steun van vrienden kon rekenen, dat uit informatie blijkt dat behandeling voor HIV beschikbaar is in Brazilië en dat nergens uit blijkt dat verzoekers angsten hem zouden verhinderen om in Brazilië de nodige mentale hulp te zoeken. Er wordt vervolgd dat verzoeker geen vrees voor vervolging koestert of geen reëel risico loopt op ernstige schade in de overwogen hervestigingszone (de grootsteden) in Brazilië en dat niet *a priori* kan worden aangenomen dat iedere homoseksueel of HIV-patiënt in Brazilië het risico loopt om het slachtoffer te worden van vervolging, een individuele beoordeling blijft noodzakelijk, het aangehaalde incident van 2020 en de loutere verbale beledigingen kunnen op zich niet volstaan om aan te tonen dat verzoeker eender waar in Brazilië vervolging of ernstige schade dient te vrezen omwille van zijn seksuele geaardheid.

Uit de notities van het persoonlijk onderhoud van verzoeker (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud CGVS, hierna: CGVS) blijkt inzake zijn studies dat hij zijn middelbare school heeft afgewerkt en zijn hogere studies heeft stopgezet (p. 4), inzake zijn werk dat hij gedurende drie jaar informeel heeft gewerkt in een plantage om te oogsten (p. 4-5), inzake steun van vrienden dat hij één vriendin had bij wie hij woonde, met haar meeverhuisde naar Marituba en van zodra zij vertrok om te gaan reizen, hij naar België kwam (p. 3-4). Hieruit blijkt dat het werk van verzoeker sterk verbonden is aan zijn regio van herkomst (landbouw) en dat hij niet op de steun van vrienden kon rekenen maar slechts op de steun van één vriendin. Er blijkt dus niet dat werd onderzocht of verzoeker tewerkstelling zou kunnen vinden buiten de landbouw, met name in een grootstad en of hij effectief over een netwerk/hulp van vrienden zou kunnen beschikken bij een hervestiging in een grootstad.

Verder blijkt uit het administratief dossier en uit verzoekers verklaringen dat hij HIV-positief is en dat hij in behandeling is bij een psycholoog, zodat dit getuigt van een zekere kwetsbaarheid in hoofde van verzoeker (adm. dossier, stuk 5, map met documenten, brief psycholoog d.d. 7 november 2022 en medisch verslag UZ Gent Dienst inwendige ziekten d.d. 31 augustus 2022). Uit verzoekers verklaringen blijkt dat hem enkel werd gevraagd of hij ooit overwogen heeft om zich elders te vestigen, in Belem of een grotere stad (CGVS, p. 10), dat hem werd gevraagd of het in andere steden in Brazilië misschien beter zou zijn *qua* conservatief karakter en of hij ooit concreet heeft onderzocht wat de mogelijkheden zijn om in grotere steden in Brazilië werk te vinden. Verzoeker antwoordde dat hij er wel aan gedacht heeft, maar niet de middelen had om in een grote stad te gaan wonen, met de angsten die hij had zou het moeilijk zijn geweest om zich recht te houden in een grote stad, hij stelt dat er dagelijks berichten zijn over homo's die worden aangevallen, gedood, er zijn veel vooroordelen, om aan werk te geraken is het ook moeilijk, hij had zeer veel angst dat hem iets zou overkomen, dat kon gebeuren in de regio Belem waar hij woonde maar ook op andere plaatsen waar hij zou terechtkomen (CGVS, p. 10).

Uit de overwegingen in dit verband in de bestreden beslissing blijkt niet dat een zorgvuldig onderzoek werd gedaan naar het intern vestigingsalternatief voor verzoeker. Er kan uit deze beknopte vraagstelling en antwoorden bezwaarlijk afgeleid worden dat het redelijk is voor verzoeker om zich in een grootstad in Brazilië te vestigen, dat hij werk zal vinden en over steun van vrienden beschikt. Verzoeker is naar eigen zeggen nog nooit in een grootstad geweest, hij heeft nog nooit zelfstandig gewoond en heeft één vriendin. Zijn (adoptie)familie heeft hem verstoten omwille van zijn seksuele geaardheid, met zijn biologische vader heeft hij geen contact en zijn biologische moeder woont in België (CGVS, p. 3). Verzoeker vertoont een zekere kwetsbaarheid omwille van zijn homoseksualiteit, zijn HIV-positief zijn en zijn nood aan psychologische ondersteuning (CGVS, p. 4, p. 5, p. 7). Er werd bijgevolg onvoldoende rekening gehouden met verzoekers persoonlijke situatie bij de beoordeling van de redelijkheid van een intern vluchtalternatief zoals vereist door artikel 48/5 § 3 van de Vreemdelingenwet.

De Raad besluit dat een zorgvuldigere beoordeling van de redelijkheid van het voorgesteld intern vestigingsalternatief in een grootstad in Brazilië zich opdringt, waarbij rekening wordt gehouden met de algemene omstandigheden aldaar alsook met verzoekers huidige individuele omstandigheden. In dit opzicht herinnert de Raad eraan dat de bewijslast bij de commissaris-generaal ligt en dat de verzoekende partij de mogelijkheid moet hebben om zijn opmerkingen te laten gelden met betrekking tot het voorgestelde vestigingsalternatief.

Gezien het voorgaande en de grenzen van de ondervraging ter terechtzitting, ontbreekt het de Raad in deze stand van zaken aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd in zoverre zij betrekking heeft op de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 januari 2023 wordt vernietigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht augustus tweeduizend drieëntwintig door:

A. DE SMET, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

C. VAN DEN WYNGAERT, griffier.

De griffier, De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. DE SMET